

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci proti obžalovanému **V. Y. a spol.** pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a/, c/ Tr. zák. a iné na neverejnom zasadnutí 11. januára 2011 v Bratislave o sťažnosti obžalovaného V. Y. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 15. novembra 2010, sp. zn. 1 T 6/05, a o návrhu obžalovaného V. Y. na odňatie a prikázanie veci podľa § 25 ods. 1 Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006, takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006 sťažnosť obžalovaného V. Y. **sa z a m i e t a.**

II. Trestná vec obžalovaného V. Y. a spol. vedená na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1 T 6/05 sa tomuto súdu **n e o d n í m a.**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave rozhodol tak, že podľa § 30 ods. 1, § 31 ods. 3 Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006 predseda senátu JUDr. T. K. a členovia senátu JUDr. K. H. a JUDr. J. M. nie sú vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci proti obžalovanému V. Y. a spol., vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1T 6/05.

Proti uzneseniu podal sťažnosť obžalovaný Y., o námietke ktorého sa napadnutým uznesením rozhodlo.

V sťažnosti zdôrazňuje okolnosť, že na dotknutých sudcov podal trestné oznámenie, podnet na disciplinárne konanie a občianskoprávnu žalobu.

Odkazuje na obsah svojej predchádzajúcej námietky. Jej podstatou je okolnosť, že vo vyjadrení k podnetu obžalovaného sa členovia senátu vyjadrili, že považujú jeho podanie za urážajúce voči ich osobám. Z tohto vyvodzuje záver, že sú voči nemu zaujatí.

Obžalovaný zároveň písomne i na hlavnom pojednávaní konanom 15. novembra 2010 žiadal o odňatie svojej trestnej veci Krajskému súdu v Bratislave a jej prikázanie inému krajskému súdu. Okrem vyššie uvedených dôvodov považuje za dôvod, pre ktorý by malo byť jeho žiadosti vyhovieť okolnosť, že predsedníčka Krajského súdu v Bratislave nepristúpila na jeho podnet k podaniu návrhu na disciplinárne konanie proti členom senátu, ktorý prejednáva jeho trestnú vec, a to bez náležitého prešetrenia, preto podal sťažnosť i na ňu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako nadriadený súd Krajského súdu v Bratislave (ďalej len krajský súd) v zmysle § 147 ods. 1 Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. por. alebo Trestný poriadok) preskúmal výrok uznesenia napadnutého sťažnosťou a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Krajský súd popri citácii dotknutého ustanovenia (§ 30 ods. 1 Tr. por.) odôvodnil svoje rozhodnutie tak, že príslušný senát si je vedomý, aké úkony je povinný v nadväznosti na zrušujúce uznesenie najvyššieho súdu ohľadom rozsudku v tejto veci vykonať a podanie obžalovaného považuje za súčasť jeho obhajoby. Členovia senátu sa subjektívne necítia byť voči menovanému zaujatí.

Takéto rozhodnutie a postoj, ktorý je jeho podkladom, je z hľadiska výkonu funkcie sudcu a kritérií § 30 ods. 1 Tr. por. potrebné považovať za správne, na čom nič nemení okolnosť vyššie uvedeného predchádzajúceho vyjadrenia sa členov senátu k podnetu obžalovaného.

Ak sudca považuje trestné oznámenie, podnet na disciplinárne konanie alebo občianskoprávnu žalobu podľa obsahu týchto podaní za nepodložené, zavádzajúce a voči jeho osobe za urážlivé, nič sa nemení na jeho povinnosti postupovať v konaní nestranne a aj v ostatných smeroch v súlade so zákonom (§ 2 ods. 2 zák. č. 385/2000 Z.z. v znení neskorších predpisov o sudcoch a prísediach). To mu však nebráni v konaní vedenom na základe niektorého z vyššie uvedených podaní vyjadriť svoj postoj k nemu a k veci,

pretože je tiež procesne dotknutou osobou, alebo (v prípade súdnej žaloby) už priamo aj účastníkom konania.

A naopak, nemožno ktoréhokoľvek sudcu (všetkých sudcov) diskvalifikovať z vykonávania úkonov trestného konania podaním s účelovo zameraným negatívnym obsahom, pokiaľ sa k podaniu na výzvu orgánu, do pôsobnosti ktorého vec patrí, vyjadrí. Aj takáto odpoveď by mohla vyjadrovať negatívny pomer k autorovi príslušného podania, ktorý by znamenal vylúčenie sudcu z rozhodovania v ním prejednávanej veci, nie však vtedy, ak sudca vo svojom vyjadrení podanie hodnotí z hľadiska jeho dôvodnosti vo vzťahu ku svojej osobe, a to bez prejavov nevraživosti voči dotknutej strane.

Preto bola sťažnosť obžalovaného Y. najvyšším súdom zamietnutá ako nedôvodná.

Keďže v nadväznosti na to bude v konaní pokračovať naďalej senát v jeho doterajšom zložení, rozhodol najvyšší súd o neodňatí veci krajskému súdu. Pokiaľ podal obžalovaný sťažnosť aj na jeho predsedníčku, vyššie uvedené povinnosti vo veci konajúcich sudcov tým nijako nie sú dotknuté a ani v inom smere nie je daný dôležitý dôvod na delegáciu veci v zmysle § 25 ods. 1 Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 11. januára 2011

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Libor Duľa

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková